

ဒန်ယလေကျမ်း - အမှတ် ငါး

နှစ်ပေါင်း ခုနစ်ဆယ်

Jeff Pippenger

2023-11-29

ယုဒ၏ နှောက်ဆုံး ဘုရင် သုံးပါးအနက် ယဟောဇာယာကိမ်သည် ပထမဦးဆုံးသော ဘုရင်ဖြစ်၍ သူသည် ဗာဗုလုန်လူတို့၏ အနိုင်ယူခြင်းကို ခံရသောအခါ တောင်ပိုင်းနိုင်ငံအတွက် ကျွန်ုပ်မြဲခြင်း ခုနစ်ဆယ်နှစ်သည် စတင်လေ၏။ ထိုခုနစ်ဆယ်နှစ်သည် သမုမာကျမ်းစာဆိုင်ရာ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ပထမနိုင်ငံတော်ဖြစ်သော ဗာဗုလုန် အုပ်စိုးမည့် ကာလကို သတ်မှတ်ဖော်ပြပါသည်။ ဟရောယ အခန်းကဏ္ဍ ၂၃ ၌ တိုင်ရမ်မြို့၏ ပြည့်တန်ဆာမသည် ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်အရ ဘုရင်တစ်ပါး၏ နှုတ်စာများဟု သတ်မှတ်ဖော်ပြထားသော သင့်ကတေဆန်သော ခုနစ်ဆယ်နှစ်တိုင်အောင် မလေ့လာခဲ့ရမည်ဖြစ်သည်။ သမုမာကျမ်းစာဆိုင်ရာ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဘုရင်တစ်ပါးသည် နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံကို ဆိုလိုပါပြီ။ ခုနစ်ဆယ်နှစ်နှင့်ညီမျှသော သမုမာကျမ်းစာဆိုင်ရာ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်၏ တစ်ခုတည်းသော နိုင်ငံတော်၏ နှုတ်စာများမှာ ဗာဗုလုန်ပင် ဖြစ်သည်။

ထိုသမိုင်းကာလအတွင်း ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာကို ကိုယ်စားပြုသော တိုင်ရမ်မြို့၏ ပြည့်တန်ဆာမသည် မလေ့လာခြင်းကို ခံရမည်ဖြစ်သည်။ သင့်ကတေဆန်သော ခုနစ်ဆယ်နှစ်၏ အဆုံး၌မူ သူမသည် အောက်မေ့ခြင်းခံရ၍ ထွက်သွားကာ မကြီးပြုမီရှိ နိုင်ငံတော်အပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်တန်ဆာပုဂ္ဂိုလ်မည်။ ဝိညာဉ်ရူးဆိုင်ရာ ပြည့်တန်ဆာပုဂ္ဂိုလ်ဟူသည် အသင်းတော်နှင့် အစိုးရအာဏာ ပေါင်းစည်းမှုကြောင့် ဖြစ်ပေါ်သော မတရားသဖြင့် ဆက်နွယ်မှု ဖြစ်သည်။ သင့်ကတေဆန်သော ခုနစ်ဆယ်နှစ်၏ အဆုံး၌ ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာသည် ကုလသမဂ္ဂနှင့် ဆက်နွယ်မှုတစ်ရပ်ထဲသို့ ဝင်ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုအရာကို သင့်ကတေဆန်သော ခုနစ်ဆယ်နှစ်၏ အဆုံး၌ တိုင်ရမ်မြို့၏ ပြည့်တန်ဆာမနှင့် ပြည့်တန်ဆာပုဂ္ဂိုလ် ဘုရင်အပေါင်းတို့က ကိုယ်စားပြုထားသည်။ သင့်ကတေဆန်သော ခုနစ်ဆယ်နှစ်ကာလအတွင်း အုပ်စိုးသော နိုင်ငံတော်သည် မကြီးပြီမီ တက်လာသော ချိနှစ်ချောင်းရှိသည့် သားရဲ ဖြစ်သော အမရေကန်ပြည်ထောင်စု ဖြစ်သည်။

ဒံယလေအခန်းကဏ္ဍ ၁ မှ ၅ အထိသည် ဗာဗုလုန်၏ နှစ်ခုနစ်ဆယ်ကာလသမိုင်းကို အကျဉ်းချုံးဖော်ပြထားသဖြင့် ထိုအခန်းများသည် မကြီးပြီသားရဲ၏ ဦးချိနှစ်ချောင်းစလုံး၏ သမိုင်းကို ကိုယ်စားပြုကြပါသည်။ အခန်း ၄ နှင့် ၅ တို့သည် ဗာဗုလုန်၏ ပထမမင်းနှင့် နှောက်ဆုံးမင်းကို သတ်မှတ်ဖော်ပြပြီး ထိုအခန်းနှစ်ခန်းပေါင်းစည်းလျှင် မကြီးပြီသားရဲနှင့် ၎င်း၏ ဦးချိနှစ်ချောင်း၏ သမိုင်းကို သတ်မှတ်ဖော်ပြကြပါသည်။ ဦးချိနှစ်ချောင်းနှင့် မကြီးပြီသားရဲကိုယ်တိုင်၏ တရားစီရင်ခံခြင်းကို ပထမမင်းနှင့် နှောက်ဆုံးမင်းတို့၏ တရားစီရင်ခံခြင်းအားဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားသည်။ နမေဒန်နဇော၏ တရားစီရင်ခံခြင်းမှာ "အချိန်ခုနစ်ကျိမ်" အတွက် နှင်ထုတ်ခံခြင်းဖြစ်ပြီး ထိုကာလအတွင်း သူသည် မကြီးနှင့် နှင်းကို အစာအဖြစ်ခံရင်း ရှင်းတိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်ကဲ့သို့ ရက်ပေါင်း နှစ်ထောင်ငါးရာနှစ်ဆယ် နှင်ထိုင်ခဲ့သည်။ ဗလေရှုဇော၏ တရားစီရင်ခံခြင်းမှာ နံရံပေါ်၌ ရေးသားခံရခြင်းဖြစ်ပြီး ထိုသည် နှစ်ထောင်ငါးရာနှစ်ဆယ် ဟူသော ကိန်းဂဏန်းနှင့် ညီမျှစေထားသဖြင့် မကြီးပြီသားရဲနှင့် ၎င်း၏ ဦးချိနှစ်ချောင်းတို့၏ တရားစီရင်ခံခြင်းသည် လဝေရာကျမ်း နှစ်ဆယ့်ခြောက်၏ "အချိန်ခုနစ်ကျိမ်" ဖြစ် ကိုယ်စားပြုထားကြောင်း သတ်မှတ်ဖော်ပြပါသည်။ ဤသည်မှာ မင်းနှစ်ပါး၏ သက်သေချက်အပေါ် အခြေခံထားခြင်းဖြစ်ပြီး သက်သေခံနှစ်ပါးသည် ပထမနှင့် နှောက်ဆုံးကို ကိုယ်စားပြုကြပါသည်။

"ခုနစ်ကာလ" သည် အက်ဒဗင်တစ်ဝါဒအတွက် တိုက်မိသောကျောက်ဖြစ်သောကဏ္ဍ၊ ၎င်းသည် အလွန်ရှင်းလင်းစွာ ထိုနေရာ၌

ရှိနေသော်လည်း—မငြိလိုသောသူတို့အတွက်—အသိအမှတ်မပျဉ်းကပြေ။ ၎င်းသည် နှစ်ပေါင်း ခုနစ်ဆယ် အုပ်စိုးခဲ့သော လူမျိုးတစ်မျိုး (ဗာဗုလုန်) အပေါ် စီရင်ခံခြင်း၏ သင့်ကတေဖဖြစ်သကဲ့သို့၊ သင့်ကတေဆန်သော နှစ်ပေါင်း ခုနစ်ဆယ် အုပ်စိုးသော နိုင်ငံတော်အတွက်လည်း စီရင်ခံခြင်း၏ သင့်ကတေ ဖြစ်သည်။ ဝီလျံ မီလာသည် လဝေဝတုတု အခန်း ၂၆ ၏ “ခုနစ်ကာလ” အပေါ် မိမိ၏ နားလည်မှုကို တင်ပြသောအခါ၊ ဒီယလေ အခန်း ၄ တွင် နပေခဒ်နဇောသည် တိရစ္ဆာန်ကဲ့သို့ အသက်ရှင်ခဲ့ရသော ရက်ပေါင်း ၂,၅၂၀ ကို လဝေဝတုတု အခန်း ၂၆ ၏ “ခုနစ်ကာလ” ကို ထောက်ခံရန် အသုံးပြုသော ပရောဖက်ပြုသက်သေများထဲမှ တစ်ခုအဖြစ် အသုံးပြုခဲ့သည်။ “ခုနစ်ကာလ” သည် ဇေရီ အခန်း ၄ တွင် အုတ်မြစ်ကျောက်လည်းဖြစ်၍ ထိပ်သီးကျောက်လည်း ဖြစ်သည်။ ယရှေ၊ Sister White၊ ဟရောယနှင့် ပတေရူတို့က ၎င်းကို ထင်ထင်ထင်ထင် ဦးခေါင်းဖြစ်လာသော ကျောက်ဟု သတ်မှတ်ကြသည်။ ၎င်းသည် သမုမာကျမ်းစာ ပရောဖက်ပြုချက်၏ သရဖူဆောင်းသော အယူဝါဒ ဖြစ်သော်လည်း၊ တတိယကောင်းကင်တမန်၏ တမန်များဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံကြသူတို့အနက် အခြေခံအားဖြင့် မမငြိရသကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။

ဒန်နီယလကျမ်း၏ ပထမခြောက်အခန်းကို စတင်ဆင်ခြင်သုံးသပ်ကြောတွင်၊ အစကတည်းကပင် “ကာလခုနစ်ကာလ” ကို သတ်မှတ်ဖော်ပြထားကြောင်း အသိအမှတ်ပြုရန် အရေးကြီးသည်။ ယဟောယာကိမ်သည် ဗာဗုလုန်အားဖြင့် ဖြတ်ချခံရသောအခါ၊ ခုနစ်ဆယ်နှစ်ကြာ သုံးပန်းဘဝသည် စတင်ခဲ့သည်။ ရာဇဝင်ချုပ်ကျမ်းတွင် သူတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ခုနစ်ဆယ်နှစ်ကြာ သုံးပန်းအဖြစ် ခေါ်ဆောင်ခံရကြောင်းကို ရှင်းလင်းဖော်ပြထားသည်။

ဒေကိယသည် မင်းပျဉ်းကို စတင်သောအခါ အသက်နှစ်ဆယ်တစ်နှစ်ရှိ၍၊ ယရှေရှလင်မျိုး၌ တစ်ဆယ့်တစ်နှစ် မင်းပြုလေ၏။ ထိုသူသည် မိမိဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ရှုတော်၌ မကောင်းသောအမှုကို ပြု၍၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်တော်မှ ဟောပြောသော ပရောဖက် ယရှေမိရုဇွဲ ကိုယ်ကိုမိမိခံခဲ့ရ။ ထိုပြင် ဘုရားသခင်အားဖြင့် ကျိန်ဆိုစခဲ့သော ဗာဗုလုန်ဘုရင် နပေခဒ်နဇောကိုလည်း ပုန်ကန်လေ၏။ သို့သော်လည်း သူသည် မိမိလည်ပင်းကို တောင်တင်းစေ၍၊ ဣသရလေအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားထံသို့ မလှည့်မပြောင်းစေရန် မိမိစိတ်နှလုံးကို ခိုင်မာကမ်းတမ်းစေ၏။ ထိုအပြင် ယဇ်ပုရောဟိတ်အကျိုးအကဲအပေါင်းတို့နှင့် ပြည်သူလူထုတို့သည် တပါးအမျိုးသားတို့၏ ရွံ့ရှာဖွယ်အမှုအလုံးစုံအတိုင်း လွန်ကျူးပစ်မှားခင်းကို အလွန်ပြုကြ၍၊ ယရှေရှလင်မျိုး သန်ရှင်းစတော်မူခဲ့သော ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်ကို ညစ်ညူးစကေ၏။ သူတို့၏ ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူမျိုးနှင့် မိမိကျိန်းဝပ်ရာအရပ်ကို သနားကြည့်ရှုတော်မူသောကြောင့်၊ မိမိ၏ သံတမန်တို့အားဖြင့် အကျိန်မြင် စေစီးစွာ ထစေ၍ စလွတ်တော်မူ၏။ သို့ရာတွင် သူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ သံတမန်တို့ကို ပြင်ရယ်ပြုကြ၍၊ နှုတ်ကပတ်တော်များကို မထိမဲ့မငြိပျက်ပြု၍ ပရောဖက်တို့ကို နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲကြ၏။ ထိုသို့အားဖြင့် ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်သည် မိမိလူမျိုးအပေါ်၌ ကုသရာမရှိတော့သည်တိုင်အောင် ထကျလှလေ၏။ ထိုကြောင့် ကိုယ်တော်သည် ခါလဒ်အမျိုး၏ ဘုရင်ကို သူတို့အပေါ်သို့ ဆောင်တင်တော်မူ၏။ ထိုဘုရင်သည် သူတို့၏ သန်ရှင်းရာဗမာန်အိမ်တော်၌ သူတို့၏ လူပျိုတို့ကို ထားနှင့် သတ်၍၊ လူပျို၊ အပျို၊ အိုမင်းသူ၊ အသက်ကြီး၍ ကိုင်းရိုင်းသူကိုမျှ မသနားဘဲ၊ သူတို့အားလုံးကို သူ၏လက်သို့ အပ်နှံတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်မှ တန်ဆာရုံသမျှ၊ ကြီးသည်ဖြစ်စေ ငယ်သည်ဖြစ်စေ၊ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်ဘဏ္ဍာများ၊ ဘုရင်၏ ဘဏ္ဍာများနှင့် မင်းသားတို့၏ ဘဏ္ဍာများ အလုံးစုံကိုလည်း ဗာဗုလုန်မျိုး၌ ယူဆောင်သွားလေ၏။ ထိုပြင် သူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်ကို မီးရှို့၍၊ ယရှေရှလင်မျိုးကို ဖျံ့ချွဲကြ၏။ ထိုမျိုး၌ နန်းတော်အပေါင်းတို့ကို မီးဖြင့် ရှိပျိုး ထိုမျိုး၌ တင်တယ်သော တန်ဆာရုံသမျှကိုလည်း ဖျက်ဆီးကြ၏။ ထားဘေးမှ လွတ်မြောက်ကျန်ရစ်သူတို့ကိုလည်း ဗာဗုလုန်မျိုး၌ သိမ်းသွား၍၊ ပါရှားနိုင်ငံ၏ အစိုးရခင်းကာလ မတိုင်မီအထိ သူနှင့် သူ၏ သားတို့အတွက် ကျွန်ခံစေ၏။ ဤအမှုသည် ယရှေမိ၏ နှုတ်ဖြင့် မိန့်တော်မူခဲ့သော ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် ပြည့်စုံစေရန်

ဖဖြစ်၏။ ထိုပညာသည် မိမိ၏ ဥပုသ်န့များကို ခံစားရသည်တိုင်အောင်၊ အကကြောင်းမူကား ပျက်စီးလျက် လူသူကင်းမဲ့နေသေမျှကာလပတ်လုံး ဥပုသ်ကို စောင့်သကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ နှစ်ခုနှစ်ဆယ် ပြည့်စုံစေရန် ဖြစ်သတည်း။ ယခု ပါရှားဘုရင် ကုရု၏ ပထမနှစ်တွင်၊ ယရေမိ၏ နတ်ဖဋ္ဌိ မိန့်တော်မူခဲ့သော ထာဝရဘုရား၏ နတ်ကပတ်တော် ပြည့်စုံစေရန်၊ ထာဝရဘုရားသည် ပါရှားဘုရင် ကုရု၏ စိတ်ဝိညာဉ်ကို နှိုးဆော်တော်မူသဖြင့်၊ သူသည် မိမိနိုင်ငံတစ်ဝှမ်းလုံး၌ အမိန့်ကြေညာချက်ကို ထုတ်ပြန်၍ စာဖဋ္ဌိလည်း ရေးသားစေ၏။ ထိုအမိန့်တွင်၊ “ပါရှားဘုရင် ကုရု မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကောင်းကင်ဘုံ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် မမြဲကြီးပြေရုံ နိုင်ငံအပေါင်းတို့ကို ငါ့အား ပေးတော်မူပါ။ ယုဒပညာ ယရေရုလင်မျှ၌ ကိုယ်တော်အတွက် အိမ်တော်တည်ဆောက်စေခြင်းငှာလည်း ငါ့အား မှာထားတော်မူပါ။ သင်တို့တွင် ကိုယ်တော်၏ လူမျိုးဝင် မည်သူရှိသနည်း။ ထိုသူနှင့်အတူ သူ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှိတော်မူပါစေသော။ ထိုသူ တက်သွားစေ” ဟု ဆိုထားသတည်း။ ၂ ရာဇဝင်ချုပ် ၃၆:၁၁-၂၃။

ကျွန်ဘဝ၌ ခုနစ်ဆယ်နှစ်ကပြုတည်ရှိခဲ့ခြင်းသည် ယရေမိ၏ နတ်ကပတ်တော်၊ “တိုင်းပြည်သည် မိမိ၏ ဥပုသ်န့များကို ခံစားရသည်တိုင်အောင်၊ ၎င်းသည် ပျက်စီးလျက် နုလျက်ရှိသမျှကာလပတ်လုံး ဥပုသ်ကို စောင့်ထိန်းခဲ့၏” ဟူသော စကားကို ပြည့်စုံစေရန် ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ကိုးကားနေသော ရာဇဝင်ချုပ်ကျမ်းရှိ အခန်းငယ်မှ လွဲ၍၊ တိုင်းပြည်သည် မိမိ၏ ဥပုသ်န့များကို “ခံစား” သည်ဟု ရည်ညွှန်းသော အခြေ ကျမ်းပိုဒ်တစ်ခုသာ ဘုရားသခင်၏ နတ်ကပတ်တော်၌ ရှိသည်။ ထိုကျမ်းပိုဒ်မှာ ဝတ်ပြုရာကျမ်း အခန်းကြီးနှစ်ဆယ့်ငါးနှင့် နှစ်ဆယ့်ခြောက်၌ ဖြစ်သည်။ အခန်းကြီးနှစ်ဆယ့်ငါးတွင် တိုင်းပြည်အား မိမိ၏ ဥပုသ်အနားယူခြင်းကို ခံစားစေမည့် နည်းလမ်းဆိုင်ရာ ပညတ်ချက်ကို ပေးထားပြီး အခန်းကြီးနှစ်ဆယ့်ခြောက်တွင် ထိုပညာဉာဉ်ဆိုင်ရာ ပညတ်ချက်များကို မလိုက်နာခဲ့လျှင် “ခုနစ်ဆယ်” သော ကျန်ခြင်းကို ဖော်ပြထားသည်။

ယဟေဓယာကိမ်၏အဆုံးသတ်သည် ဒံယလေက အခန်းကိုး၌ မောရှေ၏ “ကျိန်ခဏ်း” နှင့် “သစ္စာပျံ့နှံ့” ဟု ခေါ်ဆိုသောအရာ၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ရပ်ဖြစ်သည့် သိမ်းသွားခြင်း၏ အစပျံ့ခြင်းကို အမှတ်အသားပုဒ်ဖြစ်သည်။ ဒံယလေသည် “ခုနစ်ကိမ်” ဆိုင်ရာ ကျိန်ခဏ်းကို နားလည်ခဲ့၏။ အကကြောင်းမူကား၊ သူသည် အခန်းကိုး၌ မိမိ၏ သက်သေခံချက်ကို ပေးထားပြီး ယရေမိ၏ နှစ်ခုနှစ်ဆယ်ဆိုင်ရာ ပရောဖက်ပျံ့နှံ့မှုကို လလောခြင်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ လူမျိုးတော်သည် ဗာဗုလုန်၌ ကျန်ခံရမည့် နှစ်အရအတွက်ကို မိမိ နားလည်သဘောပေါက်ခဲ့ကြောင်း ဖော်ပြထားသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

သူ၏နန်းစံပထမနှစ်တွင်၊ ငါ ဒံယလေသည် ယရေရုလင်မြို့၏ပျက်စီးခြင်းများအပေါ်၌ နှစ်ခုနှစ်ဆယ် ပြည့်စုံစေမည်ဟု ထာဝရဘုရား၏ နတ်ကပတ်တော်သည် ပရောဖက် ယရေမိထံသို့ ရောက်ခဲ့သော နှစ်အရအတွက်ကို ကျမ်းစာများအားဖြင့် နားလည်သိမြင်ခဲ့သည်။ ဒံယလေ ၉:၂။

ဒံယလေသည် ထိုခုနစ်ဆယ်နှစ်ကို “စာအုပ်များအားဖြင့်” နားလည်ခဲ့သည်။ ယရေမိ၏ကျမ်းတစ်အုပ်တည်းသာ မဟုတ်ပေ။ သူနားလည်ခဲ့သော အခြေစာအုပ်မှာ မောရှေ၏ရေးသားချက်များဖြစ်သည်။ အကကြောင်းမူကား၊ သူ၏ဆုတောင်းထဲတွင် သူသည် ခုနစ်ဆယ်နှစ်ကျွန်ဘဝ၏ “ကျိန်စာ” သည် မောရှေ၏ “ကျိန်ဆိုချက်” ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြထားသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ဒံယလေအခန်းကြီးကိုးတွင် “ကျိန်ဆိုချက်” ဟု ဘာသာပြန်ထားသော စကားလုံးသည် လဝေရာကျမ်း နှစ်ဆယ့်ခြောက်တွင် “ခုနစ်ကိမ်” ဟု ဘာသာပြန်ထားသော စကားလုံးနှင့် တူညီသော စကားလုံးပင်ဖြစ်သည်။ ယုဒအမျိုးသည် ဗာဗုလုန်၌ ခုနစ်ဆယ်နှစ်ကပြု ဖမ်းဆီးခံရခြင်းသည် “ခုနစ်ကိမ်” ဟူသော ကျိန်စာ၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြစ်သည်။ ယနေ့ခေတ် သာသနာရေးပညာရှင် မည်သူမဆို မည်သို့ပင် ဆန်ကျင်ငြိုးခုံကပြုစေ။ ၎င်းသည် နှစ်အလင်းကဲ့သို့ ထင်ရှားလှသည်။ သို့ရာတွင် မပြုလိုစိတ်ရှိသူအတွက်သာ ဖြစ်သည်။

ထာဝရဘုရားသည် စိနိုင်းတောင်ပေါ်၌ မောရှေအား မိန့်တော်မူ၍၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုလေ့။ သူတို့အားလည်း ပြောလေ့။ ငါသည် သင်တို့အား ပေးသောပြည့်သို့ သင်တို့ ဝင်ရောက်ကြည့်အခါ၊ ထိုပြည့်သည် ထာဝရဘုရားအဘို့ ဥပုသ်ကို စောင့်ရမည်။ ခြောက်နှစ်ပတ်လုံး သင်၏ လယ်ကို စိုက်ပျိုးရမည်။ ခြောက်နှစ်ပတ်လုံး သင်၏ စပျစ်ဥယျာဉ်ကို ခုတ်သင်ရမည်။ ထိုမှ အသီးအနှံကိုလည်း စုဆောင်းရမည်။ သို့ရာတွင် သတတမနှစ်၌ကား ထိုပြည့်အဘို့ အပြည့်အဝ အနားယူရာ ဥပုသ်ဖြစ်ရမည်။ ထာဝရဘုရားအဘို့ ဥပုသ်ဖြစ်ရမည်။ သင်သည် သင်၏လယ်ကို မစိုက်ပျိုးရ။ သင်၏ စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုလည်း မခုတ်သင်ရ။ သင်၏ ကောက်ရိတ်သိမ်းခြင်းမှ အလိုအလျောက် ပေါက်လာသောအရာကို မရိတ်သိမ်းရ။ မခုတ်မသင်ရသေးသော သင်၏ စပျစ်နွယ်မှ စပျစ်သီးတို့ကိုလည်း မစုဆောင်းရ။ အကခြင်းမူကား ထိုနှစ်သည် ပြည့်အဘို့ အနားယူရာနှစ်ဖြစ်၏။ ပြည့်၏ ဥပုသ်အသီးအနှံသည် သင်တို့အဘို့ အစာဖြစ်ရမည်။ သင်အဘို့လည်းကောင်း၊ သင်၏ ကျွန်ယောက်ျားအဘို့လည်းကောင်း၊ သင်၏ ကျွန်မအဘို့လည်းကောင်း၊ သင်၏ အငှားအလုပ်သမားအဘို့လည်းကောင်း၊ သင်နှင့်အတူ တည်းခိုသော တပါးအမျိုးသားအဘို့လည်းကောင်း၊ သင်၏ တိရစ္ဆာန်များအဘို့လည်းကောင်း၊ သင်၏ပြည့်၌ရှိသော တစ်ရိုင်းတိရစ္ဆာန်များအဘို့လည်းကောင်း၊ ထိုပြည့်၏ ထွက်သမျှအရာအားလုံးသည် အစာဖြစ်ရမည်။ သင်သည် ကိုယ့်အဘို့ နှစ်၏ ဥပုသ်ခုနစ်ကျိမ့်ကို ရေတွက်ရမည်။ ခုနစ်နှစ်စီ ခုနစ်ကျိမ့်ဖြစ်၍၊ နှစ်၏ ဥပုသ်ခုနစ်ကျိမ့်၏ ကာလသည် လေးဆယ့်ကိုးနှစ် ဖြစ်ရမည်။ ထိုနောက် သတတမလ၏ ဆယ်ရက်နှင့် ယုတ်လ တစ်ပိုင်းကို မှတ်စရမည်။ အပတ်ဖြစ်ရာနှင့် သင်တို့သည် သင်တို့ပြည့်အနှံ တံပိုးမှတ်စရမည်။ ဝတ်ပြုကျမ်း ၂၅:၁-၉။

မကြံကို အနားပေးရမည့် ညွှန်ကြားချက်များတွင်၊ မကြံကို ခြောက်နှစ် လုပ်ကိုင်ပိုပြီးတစ်နှစ် အနားပေးရသော သံသရာခုနစ်ခုသည် ခုနစ်နှစ်စီပါဝင်သော သံသရာခုနစ်ခု ပြည့်စုံခြင်းကို ဖော်ပြသည့် ယုဗလေနှစ် ဖြစ်ရမည့် လေးဆယ့်ကိုးနှစ်မမြောက်နှစ်တိုင်အောင် ဆက်လက်သွားရမည်ဖြစ်ကြောင်းကို မငြိနှိုင်းရန်မှာ အရေးကြီးသည်။ အထူးအရေးပါသည့် အချက်မှာ ယုဗလေတံပိုးကို အပတ်ဖြစ်ရာနှင့်တွင် မှတ်ရမည်ဖြစ်သဖြင့်၊ ပုံရိပ်နှင့်ကိုက်ညီသော အပတ်ဖြစ်ရာနှင့်သည် 1844 ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာ 22 ရက်တွင် စတင်သောအခါ၊ “ခုနစ်ကျိမ့်” သံသရာကို ကိုယ်စားပြုသော ယုဗလေတံပိုးသည် ထိုအချိန်၌ မှတ်ရမည်ဖြစ်ကြောင်းကို ဖော်ပြနေခြင်းဖြစ်သည်။ ဘီစီ 677 ခုနှစ်တွင် မနာရုကို ဗာဗုလုန်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားသောအချိန်၌ စတင်ခဲ့သော “ခုနစ်ကျိမ့်” သည် နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်ငါးရာနှစ်ဆယ်ကို ကိုယ်စားပြုပြီး၊ ထိုကာလသည် ပုံရိပ်နှင့်ကိုက်ညီသော အပတ်ဖြစ်ရာနှင့်တွင် အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။ ဤဆက်နွယ်မှုကို မငြိလိုစိတ်မရှိသူများသာ လှူချက်ကပြည်ဖြစ်သည်။ “ခုနစ်ကျိမ့်” သံသရာသည် နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်သုံးရာနှင့် ဆက်နွယ်လျက်ရှိသည်။

လဝေဝတုတုကျမ်း နှစ်ဆယ့်ငါးခန်း၏ ပထမ ကိုးပိုဒ်အတွင်းရှိ ပဋိညာဉ်ဆိုင်ရာ ညွှန်ကြားချက်များအတွင်း၌ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ထဲရှိ “တစ်ရက်ကို တစ်နှစ်” သဘာဝတရား၏ အနက်ရှိုင်းဆုံး ဥပမာဖော်ပြချက် ပါရှိနေသည်ကိုလည်း တွေ့မြင်ရန် အရေးကြီးသည်။ သာသနာဗဒေပညာရှင်များက သိုးစုကို ဗာဗုလုန်၏ စပျစ်ရည်ဖြင့် မူးယစ်နေစေရန် ပစ်ချလွှင့်တင်ပြသော ပုံပြင်များရောနှောထားသည့် ဟင်းလျာမှာ၊ နှစ်ဆယ့်ခြောက်ခန်း၌ ဖော်ပြထားသော “ခုနစ်ကျိမ့်” ဆိုသည့် တရားစီရင်မှုသည် “ခုနစ်ကျိမ့်” ဟု ဘာသာပြန်ထားသော စကားလုံး၏ ဟဗေအိဗဟယ်ကို မှားယွင်းစွာ နားလည်ထားခြင်းသာ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကပြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ထိုအငြင်းအခုံမှာ မမှန်ကန်ပါ။ ထိုစကားလုံး၏ ဟဗေအိဗဟယ်သည် ၎င်း၏ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်အတွင်း၌ပင် ၎င်းကို ကိန်းဂဏန်းဆိုင်ရာနည်းဖြင့် အသုံးချရန်အတွက် အပြည့်အဝ အကခြင်းပုံချက်ကို ပါဝင်ထည့်သွင်းထားသည်။ သို့သော် ၎င်းတို့၏ ချို့ယွင်းသော အငြင်းအခုံမှာ၊ ဟဗေအိဗဟယ်ပညာ၌ မိမိတို့ကိုယ်ကို ကျွမ်းကျင်သူများဟု ကြေညာထားခြင်းအပေါ် အခြေခံသော လမ်းလွှဲစေသည့် အယူအဆတစ်ရပ်ဖြစ်၍ ထောက်တင်ထားသော အရာသာဖြစ်ပြီး အမှန်အားဖြင့် လမ်းလွှဲစေရန် ရည်ရွယ်သည့် အငြင်းအခုံတစ်ရပ်သာ ဖြစ်သည်။

အခန်း နှစ်ဆယ့်ခွဲခြောက်တွင် “ခုနစ်ကိမြီ” ဟု ကိုယ်စားပြုပေးသော တရားစီရင်ခွင့်ကို ခတ်သစ် ဘာသာရေးပညာရှင်အချို့က ဟုတ်ပြာသာစကားကို အတင်းအဓမ္မ လှည့်ဖျက်ယူဆခြင်းအားဖြင့် မဟုတ်ဘဲ၊ ထိုကျမ်းပိုဒ်၏ အကခြင်းအရာဆက်စပ်မှုအရ သိရှိအသိအမှတ်ပြုသည်။ William Miller သည် ဟုတ်ပြာသာစကားကို မည်သည့်ရည်ညွှန်းချက်မျှ မပြုဘဲ မိမိ၏ ကောက်ချက်ကို ဖွဲ့စည်းခဲ့ပြီး လုံ့ဆတ်တော်မူခြင်းကလည်း သူ၏ နားလည်မှုကို မှန်ကန်သည်ဟု အတည်ပြုခဲ့သည်။ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် “ခုနစ်ကိမြီ” ၏ တရားစီရင်ခွင့် တည်ရှိရာ အခန်း၏ အကခြင်းအရာဆက်စပ်မှုအပေါ် အခြေခံ၍ သူ၏ နားလည်မှုကို လမ်းညွှန်ခဲ့ကပြီ။ ဟုတ်ပြာသာစကားအပေါ် မဟုတ်ပေ။

အခန်းနှစ်ဆယ့်ငါး၏ နောက်ခံအကခြင်းအရာမှာ ပဋိညာဉ်ဆိုင်ရာ ညွှန်ကြားချက်များကို သတ်မှတ်ဖော်ပြရာ၌ တည်ရှိသည်။ ထိုနောက် အခန်းနှစ်ဆယ့်ခွဲခြောက်၌ ထိုပဋိညာဉ်ဆိုင်ရာ ညွှန်ကြားချက်များကို စောင့်ထိန်းခြင်းအတွက် ကတိထားသော ကောင်းကျိုးမြှင့်ဂလာကို ပေးဖော်ပြပြီး ထိုနောက်တွင် ထိုညွှန်ကြားချက်များကို မနာခံခြင်းအတွက် ဒီယလေက “မောရှ်၏ ကျိန်ခြင်း” ဟု ခေါ်သောအရာကို ဖော်ပြသတ်မှတ်ထားသည်။

အကခြင်းအရာ၏ နောက်ခံသည် သမုမာကျမ်းစာ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ တစ်နည်းတည်း တစ်နှစ်ကို ကိုယ်စားပြုသည်ဟုသော မူဝါဒ၏ အကခြင်းအရာဖြစ်သည်။ လဝေဝတုတရာကျမ်း နှစ်ဆယ့်ငါးတွင် ပါရှိသော အစပိုင်းကျမ်းပိုဒ်များက သမုမာကျမ်းစာ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ တစ်နည်းတည်း တစ်နှစ်ကို ကိုယ်စားပြုကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။ ထွက်မမြောက်ရာကျမ်းတွင် မောရှ်က လူနှင့် တိရစ္ဆာန်တို့အတွက် သတုတမနှင့် ဥပုသ်အနားယူခြင်းနှင့် မမြေအတွက် သတုတမနှစ် ဥပုသ်အနားယူခြင်းတို့၏ ဆက်နွယ်မှုကို ထင်ရှားစွာ ဖော်ပြထားသည်။

သင်သည် သင်၏မြေကို ခြောက်နှစ်ပတ်လုံး စိုက်ပျိုး၍၊ ၎င်း၏အသီးအနှံကို စုသိမ်းရမည်။ သို့ရာတွင် သတုတမနှစ်၌ ထိုမြေကို အနားပေး၍ မထိမခိုက်ဘဲ ထားရမည်။ ထိုသို့ပြုခြင်းမှာ သင်၏လူမျိုးအတွင်း ဆင်းရဲသောသူတို့ စားနိုင်ရန်ဖြစ်၏။ သူတို့ချန်ထားသောအရာကိုလည်း လယ်ပြင်တစ်ခုစီတို့ စားကုန်မည်။ ထိုနည်းတူ သင်၏ စပျစ်ဥယျာဉ်နှင့် သင်၏ သံလွင်ဥယျာဉ်ကိုလည်း ပြုမည်။ ခြောက်ရက်ပတ်လုံး သင်၏အလုပ်ကို လုပ်ရမည်။ သို့ရာတွင် သတုတမနှစ်၌ အနားယူရမည်။ ထိုသို့ပြုခြင်းမှာ သင်၏နွားနှင့် သင်၏မြည်းတို့ အနားယူနိုင်ရန်ဖြစ်၏။ သင်၏အကျွန်မ၏သားနှင့် တပါးအမျိုးသားလည်း အားပန်လည်လန်းဆန်းစေရန်ဖြစ်၏။ ထွက်မမြောက်ရာကျမ်း ၂၃:၁၀-၁၂။

အဆိုပါ အခန်းငယ်သုံးခုအတွင်းတွင် လူနှင့်တိရစ္ဆာန်တို့အတွက် အနားယူရာနေ့တစ်နေ့သည် မြေယာအတွက် အနားယူရာနှစ်တစ်နှစ်နှင့် ညီမျှခြင်းကို သိမြင်နိုင်သည်။ လဝေဝတုတရာကျမ်း အခန်း ၂၅ ၏ ပထမငါးပိုဒ်တွင် ထွက်မမြောက်ရာကျမ်း အခန်း ၂၀၊ ပိုဒ် ၈ မှ ၁၁ အထိရှိ ဥပုသ်ပညတ်နှင့် တူညီသော သဒ္ဒါဖွဲ့စည်းပုံကို ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ရှိရသည်။

ထာဝရဘုရားသည် စိနာတောင်ပေါ်တွင် မောရှ်အား မိန့်တော်မူ၍၊ “ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုလော့။ ငါပေးသောပြည်သို့ သင်တို့ဝင်ရောက်ကြည့်အခါ၊ ထိုပြည်သည် ထာဝရဘုရားအတွက် ဥပုသ်စောင့်ရမည်။ ခြောက်နှစ်ပတ်လုံး သင်သည် လယ်ကို မျိုးစေ့ကပြုမည်။ ခြောက်နှစ်ပတ်လုံးလည်း သင်၏ စပျစ်ဥယျာဉ်ကို ဖြတ်ညှပ်ပြုပြင်၍ ၎င်း၏အသီးကို သိမ်းယူရမည်။ သို့ရာတွင် သတုတမနှစ်၌ကား၊ ထိုပြည်အတွက် အနားယူသော ဥပုသ်ဖွဲ့ရမည်။ ထာဝရဘုရားအတွက် ဥပုသ်ဖွဲ့၏။ သင်သည် လယ်ကို မျိုးစေ့မကပြု၊ စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုလည်း မဖြတ်ညှပ်ရ။ သင်၏ ရိတ်သိမ်းရာမှ အလိုအလျောက်ပေါက်သောအရာကို မရိတ်သိမ်းရ။ မပြုပြင်ထားသော သင်၏စပျစ်ပင်မှ စပျစ်သီးများကိုလည်း မစုသိမ်းရ။ အကခြင်းမူကား၊ ထိုနှစ်သည် ပြည်အတွက် အနားယူရာနှစ်ဖြစ်၏။” ဝတ်ပြုရာကျမ်း ၂၅:၁-၅။

ဥပုသ်နေ့ကို သတိရ၍ သန့်ရှင်းစကေပြာဇာ။ ခြောက်ရက်ပတ်လုံး သင်သည် အလုပ်လုပ်၍ ကိုယ်၏အမှုရှိသမျှကို ပုဂ္ဂိုလ်မည်။ သို့ရာတွင် ခုနစ်ရက်မမြောက်နေ့သည် သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၏။ ထိုနေ့၌ သင်သည် အမှတ်တစ်ခုကိုမျှ မပုဂ္ဂိုလ်မည်။ သင်လည်းကောင်း၊ သင်၏သားလည်းကောင်း၊ သင်၏သမီးလည်းကောင်း၊ သင်၏ကျွန်ယောက်ျားလည်းကောင်း၊ သင်၏ကျွန်မလည်းကောင်း၊ သင်၏တရုစုဆန်များလည်းကောင်း၊ သင်၏တံခါးအတွင်း၌ရှိသော တပိုးအမျိုးသားလည်းကောင်း မပုဂ္ဂိုလ်မည်။ အကခြင်းမူကား ထာဝရဘုရားသည် ခြောက်ရက်အတွင်း မိသားစုကောင်းကင်နှင့် မမြောက်ကြိုလည်းကောင်း၊ ပင်လယ်နှင့် ထိုအတွင်းရှိသမျှအရာတို့ကိုလည်းကောင်း ဖန်ဆင်းတော်မူ၍၊ ခုနစ်ရက်မမြောက်နေ့၌ အနားယူတော်မူ၏။ ထိုကခြင်း ထာဝရဘုရားသည် ဥပုသ်နေ့ကို ကောင်းကျိုးပြုပေး၍ သန့်ရှင်းစတော်မူ၏။ ထွက်မမြောက်ရာကျမ်း ၂၀:၈-၁၁။

ဥပုသ်နေ့နှင့်ဆိုင်သော ပညတ်တော်နှစ်ပါးကို အတူတကွထားလျှင် ဝတ်ပုဂ္ဂိုလ်ကျမ်း နှစ်ဆယ့်ငါးနှင့် နှစ်ဆယ့်ခြောက်၏ အခြေအနေကို ဖော်ထုတ်ပြောပြပါ။ ၎င်းတို့ကို "line upon line" အတိုင်း အတူတကွ စုစည်းထားသောအခါ၊ "ခြောက်ရက်ပတ်လုံး သင်သည် အလုပ်လုပ်၍ သင်၏အမှုရှိသမျှကို ပုဂ္ဂိုလ်မည်" ဟူ၍လည်းကောင်း၊ "ခြောက်ရက်ပတ်လုံး သင်၏လယ်ကို စိုက်ပျိုးရမည်၊ ခြောက်ရက်ပတ်လုံး သင်၏စပျစ်ဥယျာဉ်ကို ဖြတ်တောက်ပုဂ္ဂိုလ်မည်၊ ၎င်း၏အသီးအနှံကိုလည်း သိမ်းယူရမည်" ဟူ၍လည်းကောင်း သက်သေခံကပြပါ။ "သို့ရာတွင် သတုတမနေ့သည် သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၏" ဟူ၍လည်းကောင်း၊ "သတုတမနှစ်မူကား မြေပြင်အတွက် အနားယူရာ ဥပုသ်နှစ်၊ ထာဝရဘုရားအတွက် ဥပုသ်နှစ် ဖြစ်ရမည်" ဟူ၍လည်းကောင်း ဖြစ်၏။

လူတို့အတွက် ဥပုသ်နေ့ဖြစ်စေ၊ မြေအတွက် ဥပုသ်ဖြစ်စေ၊ ဥပုသ်ဆိုင်ရာ ပညတ်တော်များအနက် "သတုတမ" ဟု ဘာသာပြန်ထားသော စကားလုံးနှစ်ခုစလုံးသည် လဝေကျမ်း အခန်းကိန်း ၂၆ တွင် "ခုနစ်ကျိမ်" ဟု ဘာသာပြန်ထားသော ဟာမေးဗရားလုံးတစ်လုံးတည်းပင် ဖြစ်သည်။ လဝေကျမ်း အခန်းကိန်း ၂၆ နှင့် ၂၆ တို့၏ အကခြင်းအရာသည် သမုမာကျမ်းစာ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် တစ်နေ့သည် တစ်နှစ်ကို ကိုယ်စားပြုသည်ဟူသော ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်များအတွင်း၌ တည်ရှိနေသည်။ ထိုနည်းတူစွာပင် အရမ်းပါသည့်အရာတစ်ခုမှာ ပထမဦးစွာ ဖော်ပြခြင်းဆိုင်ရာ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်သည်။

ဤအခန်းနှစ်ခန်းတွင် ပထမဦးဆုံးဖော်ပြထားသောအရာမှာ "တစ်ရက်သည် တစ်နှစ်ကို ဆိုလိုသည်" ဟူသော သဘာဝတရားဖြစ်သည်။ William Miller သည် Gabriel နှင့် အခြားကောင်းကင်တမန်များ၏ ဦးဆောင်ခံခြင်းဖြင့် Leviticus ထဲရှိ "ခုနစ်ကျိမ်" ကို နှစ်နှစ်ထောင်ငါးရာနှစ်ဆယ်၏ သင့်ကတေအဖြစ် သတ်မှတ်သိရှိလာခဲ့ပြီး ယင်းသည် အခန်းနှစ်ခန်း၏ အကခြင်းအရာနှင့် လုံးဝကိုက်ညီလျက်ရှိသည်။ ထိုအကခြင်းအရာမှာ အခန်းနှစ်ဆယ့်ငါး၏ ပထမဦးဆုံးတွင် ချမှတ်ဖော်ပြထားသော "တစ်ရက်သည် တစ်နှစ်ကို ဆိုလိုသည်" ဟူသော သဘာဝတရားပင် ဖြစ်သည်။

ရာဇဝင်ချုပ်ကျမ်း၏ စာရေးသူသည် တောင်ပိုင်းနိုင်ငံ ယုဒကို ဗာဗုလုန်အား သိမ်းဆည်းချုပ်နှောင်သွားခွင့်ပုဂ္ဂိုလ်မည် အကခြင်းရင်းကို ဖော်ပြရာတွင်၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းမှာ မြေသည် မိမိ၏ ဥပုသ်အနားယူခြင်းကို ခံစားနိုင်ရန်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုခဲ့သည်။ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်အတွင်း၌ မြေသည် အနားယူခြင်းကို ခံစားရသည်ဟု ဖော်ပြထားသော အခြားတစ်နေရာမှာ လဝေဝတုတရာကျမ်း အခန်းနှစ်ဆယ့်ငါးနှင့် နှစ်ဆယ့်ခြောက်တွင်သာ တွေ့ရသည်။ ဗာဗုလုန်သည် သမုမာကျမ်းစာပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်၏ ပထမနှိုင်းအဖြစ် အုပ်စိုးခဲ့သော နှစ်ပေါင်းခုနစ်ဆယ်ကာလသည်၊ သမုမာကျမ်းစာပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဆဋ္ဌမနှိုင်းအဖြစ် မြေကြီးကြီးရုစုဆန် အုပ်စိုးမည့် သင့်ကတေဆိုင်ရာ နှစ်ကာလကိုသာ မဖော်ပြပါ။ ထိုနှစ်ပေါင်းခုနစ်ဆယ်သည် မောရှေ၏ ကျိန်စာထဲမှ "ခုနစ်ကာလ" ကို တိုက်ရိုက်ညွှန်းဆိုခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။

ဒံယလေ၏ ပထမခွဲအခန်းများ၌ ဖော်ပြထားသော ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်များကို ကျွန်ုပ်တို့ စတင်လေ့လာသောအခါ၊ “ခုနစ်ကိမြီ” ဟူသော ကျိန်စာနှင့် “ခုနစ်ကိမြီ” ဟူသော ကောင်းချီးမင်္ဂလာတို့သည် ထိုအခန်းအသီးသီးတွင် ပါဝင်သော အစိတ်အပိုင်းတစ်ရပ်ဖြစ်သည်ကို သိရှိထားရန် အလွန်အရေးကြီးပါသည်။

ခုနစ်နှစ်စက်ဝန်း ခုနစ်ကိမြီ၏ စက်ဝန်းသည် ခုနစ်လမမြောက်၏ ဆယ်ရက်နု၊ အပူပူဖြူဖြူနှင့် ယုတ်လတ်ပိုးကို မှတ်သံဖွင့် အမှတ်အသားပြုထားသည်ကိုလည်း မှတ်သားထားရန် အရေးကြီးပါသည်။ ဤအချက်က “ခုနစ်ကာလ” ကို ဒံယလေ အခန်းကြီး ၁၁၊ အခန်းငယ် ၁၄ ၏ နှစ်ထောင်သုံးရာနုများနှင့် ဆက်နွယ်စေသည်။ ထို့ပြင် ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်နှစ်သည် သုံးရာခွဲအောက်ဆယ်နုဖြူကခြားကိုလည်း မှတ်သားထားရန် အရေးကြီးပါသည်။ ထို့ကြောင့် “ခုနစ်ကာလ” အတွက် သုံးရာခွဲအောက်ဆယ်နုကို အကျိုးပြုပေးခြင်းလျှင် နှစ်ထောင်ငါးရာနှစ်ဆယ်နုနှင့် ညီမျှပါသည်။

ဒံယလေသည် ယရေမိမှ သတ်မှတ်ဖော်ပြသော နှစ်ပေါင်းအရအတွက်ကို ကျမ်းစာများအားဖြင့် နားလည်သဘောပေါက်သောအခါ၊ ဘုရားသခင်၏လူမျိုးသည် ရန်သူ၏ပြင်၌ မိမိတို့သည် သိမ်းပိုက်ခံထားရသောသူများဖြစ်ကြောင်း အမှန်တရားသို့ တစ်နုတစ်ချိန် နိုးထလာပါက လိုအပ်ကြောင်း ဖော်ထုတ်ထားသော နှစ်ပေါင်းတစ်ခု၏ တို့ပုဂ္ဂိုလ်အင်္ဂါရပ် အစိတ်အပိုင်းတိုင်းကို ကိုင်တွယ်ဖော်ပြသော ဆုတောင်းခြင်းတစ်ရပ်ကို သူစတင်ခဲ့သည်။ ဒံယလေ၏ လဝေရာကျမ်း နှစ်ဆယ့်ခွဲအောက် ဆိုင်ရာ ဆုတောင်းခြင်း၏ အဆုံး၌၊ ဂါဗြဲလသည် ဒံယလေ “ကပြခဲ့သော” ဗျာဒိတ်တော်၊ အကြောင်းမှာ နှစ်ထောင်သုံးရာနုရက်၏ ဗျာဒိတ်တော်ကို သူအား နားလည်စေရန် ပေါ်လာခဲ့သည်။ ဂါဗြဲလသည် ဒံယလေ၏လူမျိုးအတွက် သီတင်းပတ် ခုနစ်ဆယ်ကို “သတ်မှတ်ထားသည်” ဟု ဒံယလေအား အသိပေးခြင်းဖြင့် စတင်ခဲ့သည်။

သင်၏လူမျိုးနှင့် သင်၏သန်ရှင်းသောမျိုးအုပ်၌ သီတင်းပတ် ခုနစ်ဆယ်ကို သတ်မှတ်ထား၏။ ထိုကာလအတွင်း လွန်ကျွေးခြင်းကို အဆုံးသတ်စေရန်၊ အပူပူဖြူဖြူကို ကွယ်ပျောက်စေရန်၊ ဒုစရိုက်အပူပူအတွက် ပြင်ဆင်ခြင်းကို ဆောင်ရွက်စေရန်၊ ထာဝရတရားမျှတခြင်းကို ဆောင်ခဲ့စေရန်၊ ရူပါရုံနှင့် ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ကို တံဆိပ်ခတ်စေရန်၊ အလွန်သန်ရှင်းသောအရာကို လိမ်းကျံခန်းထားစေရန် ဖြစ်၏။ ဒံယလေ ၉:၂၄။

ဤအခန်းငယ်တွင် “သတ်မှတ်ထားသည်” ဟု ဘာသာပြန်ထားသော စကားလုံး၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ “ဖော်ပြတောက်ထားသည်” ဖြစ်သဖြင့်၊ ထိုအရာသည် ရက်ပေါင်း နှစ်ထောင်သုံးရာမှ သီတင်းပတ် ခုနစ်ဆယ်ကို ဖော်ပြတောက်ထားသည်ဟု ဆိုလိုသည်။ ဘီစီ ၄၅၇ ခုနှစ်ရှိ တတိယအမိန့်ပြန်တမ်းမှ စတင်၍ ဒံယလေ၏ လူမျိုးသည် စမ်းသပ်ကာလအဖြစ် ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်သီတင်းပတ် ခုနစ်ဆယ်ကို ရရှိမည်ဖြစ်သည်။ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်သီတင်းပတ် ခုနစ်ဆယ်သည် နှစ် လေးရာကိုဆယ်နှင့် ညီမျှပါသည်။ တတိယအမိန့်ပြန်တမ်းအပိုင်းနှစ် လေးရာကိုဆယ် ပြည့်သောအခါ၊ ရှေးကုသရလေသည် ခရစ်နှစ် ၃၄ ခုနှစ်တွင် စတုရန်းကို ကျောက်ခဲဖြင့် ပေါက်သတ်မည်ဖြစ်ပြီး၊ ထိုအခါ သူတို့သည် ဘုရားသခင်နှင့် လုံးဝ ကွာရှင်းခံရမည်ဖြစ်သည်။

နှစ်လေးရာကိုဆယ်သော စမ်းသပ်ခြင်းကာလ၏ အစပုဂ္ဂိုလ်ကို သတ်မှတ်ပေးသော အမိန့်သုံးချက်မတိုင်မီ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော ဖမ်းဆီးသိမ်းသွားခြင်းကာလသည် နှစ်ခုနစ်ဆယ် ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုနှစ်ခုနစ်ဆယ်သည် ရှေးအစုစုရေတို့ မပြည့်စုံစွာ ကျင့်သုံးခဲ့ဖူးခြင်းမရှိသော ဥပုသ်အနားယူခြင်းများကို မကြိုက်ကြ ခံစားနိုင်ရန် ခွင့်ပြုသည့် ကာလဖြစ်ရမည်။ မကြိုက်အတွက် ဥပုသ်အနားယူခြင်း နှစ်ခုနစ်ဆယ်သည် မောရှေ၏ သစ္စာကတိကို ဆန့်ကျင်ပုန်ကန်ခဲ့သော နှစ်လေးရာကိုဆယ် (သို့မဟုတ် နှစ်များ၏ ခုနစ်ဆယ်ပတ်) ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည်။

လဝေဝတုတရာကျမ်း အခန်း ၂၅ ၏ ပဋိညာဉ်ကို နှစ်လေးရာကိုးဆယ်တိုင်တိုင် ပုန်ကန်ဖောက်ဖျက်ခဲ့ခြင်းက ဖြောင့်၊ ပြည့်တော်သည် မိမိ၏နားရက်ကို ခံစားနိုင်ရန် နှစ်ခုနှစ်ဆယ်ကျ ပြည့်ပန်းဘဝသို့ ရောက်ရှိခဲ့ရသည်။ ထိုနှစ်ခုနှစ်ဆယ်ကျ ပြည့်ပန်းဘဝသည် အမိန့်ပန်တမ်း သုံးရပ်သို့ ဦးတည်စေခဲ့ပြီး၊ ယင်းအမိန့်ပန်တမ်းသုံးရပ်သည် ရှေးကုသရလေအတွက် စမ်းသပ်ခွင့်ကာလဖွဲ့သော နောက်ထပ် နှစ်လေးရာကိုးဆယ်ကို မှတ်သားပခြင်းသည်။ ထိုကဏ္ဍနှင့် စမ်းသပ်ခွင့်ကာလ နှစ်လေးရာကိုးဆယ်စီရှိသော ကာလနှစ်ရပ်ကို ကျွန်ုပ်တို့ မမြင်ရပါ။ အမိန့်ပန်တမ်းသုံးရပ်သည် ကောင်းကင်တမန်သုံးပါး၏ သတင်းစကားများကို ပုံဆောင်ပြသရာဖွဲ့ပြီး၊ ထိုသတင်းစကားတို့အနက် ပထမသတင်းစကားသည် မြောက်နိုင်ငံတော်အပေါ် “ခုနစ်ကီမြီ” အမျက်တော်ပထမကာလ၏ အဆုံးဖွဲ့သော ၁၇၉၈ ခုနှစ်၌ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ တတိယကောင်းကင်တမန်၏ သတင်းစကားသည် တတိယအမိန့်ပန်တမ်းမှစ၍ နှစ်နှစ်ထောင်သုံးရာအကျ ၁၈၄၄ ခုနှစ် အောက်တိုဘာ ၂၂ ရက်တွင် ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီး ထိုအချိန်၌ပင် “အမျက်တော်၏ နောက်ဆုံးအဆုံး” လည်း ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

ပထမအမျက်ဒေါသ၏အဆုံးနှင့် နောက်ဆုံးအမျက်ဒေါသ၏အဆုံးအကျိုးရှိ လေးဆယ့်ခြောက်နှစ်ကာလအတွင်း ယခုသည် မီလာရိုက်ဗီမာန်၏ အုတ်မမြို့ကို ချထားတော်မူခဲ့ပြီး ထိုအုတ်မမြို့ကျောက်သည် “ခုနစ်ကီမြီ” ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုကျောက်သည် အစတွင် အက်ဒီဗင်တစ်ဝါဒအတွက် အုတ်မမြို့ကျောက် (သို့မဟုတ် တိုက်မိလ်ကျစသောကျောက်) ဖြစ်ရမည်ဖြစ်သကဲ့သို့၊ အဆုံးတွင်လည်း အက်ဒီဗင်တစ်ဝါဒအတွက် ထိပ်သီးကျောက်နှင့် အပြီးသတ်ပိတ်ကျောက် (သို့မဟုတ် သင့်ချိုင်းကျောက်) ဖြစ်ရမည်ဖြစ်သည်။ ၁၇၉၈ ခုနှစ်မှ ၁၈၄၄ ခုနှစ်အထိ သမိုင်းအတွင်း ကောင်းကင်တမန်သုံးပါး၏ သတင်းစကားများ ရောက်ရှိလာခြင်းကို ကိုယ်စားပြုသော အမိန့်ပန်တမ်းသုံးရပ်သည်လည်း ဒံယလေကျမ်း၏ ပထမသုံးခန်းကိုလည်း ကိုယ်စားပြုသည်။

နောက်လာမည့် ဆောင်းပါးတွင် ပထမအခန်း ခြောက်ခန်းကို ကျွန်ုပ်တို့ စတင်၍ သုံးသပ်ပါမည်။

“ဒံယလေနှင့် ဗျာဒိတ်ကျမ်းတို့ကို ပိုမိုကောင်းမွန်စွာ နားလည်သဘောပေါက်လာသောအခါ၊ ယုံကြည်သူများသည် လုံးဝကွဲပြားခြားနားသော ဘာသာရေးအတွဲအကျင့်ပြုရပ်ကို ရရှိကြမိမည်... ဗျာဒိတ်ကျမ်းကို လေ့လာခြင်းမှ အတိအကျ နားလည်ရမည့် အချက်တစ်ချက်မှာ—ဘုရားသခင်နှင့် ကိုယ်တော်၏လူမျိုးတော်တို့အကျိုးရှိ ဆက်နွယ်မှုသည် နီးကပ်ခိုင်မာ၍ ပြတ်သားသောသောအရာ ဖြစ်သည်။” The Faith I Live By, 345.